

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

satte en bestemt Grænse med Hensyn til dem, der skulde udelukkes. Jeg har over for det høje Ting udtalt, at jeg ikke anser dette for at være rigtigt, fordi det meget vel kan være saadan, at en velhavende Mand kun har haft nogle faa Dødsfald i sin Besætning, men ellers ikke store Driftstab, og derfor efter min Mening ikke burde have Erstatning, hvorimod en anden kan have haft saa mange Dødsfald i sin Besætning og saa store Driftstab, at det er ham næsten uoverkommeligt, til Trods for at han maaske er en temmelig velhavende Mand, at klare dem. Derfor kan man ikke stille de to Mennesker lige. Men jeg vil rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Fibiger: Hvor ønsker det ærede Medlem, at der skal sættes en Grænse? Saa kan vi forhandle om det. Jeg tror paa Forhaand, det er umuligt at fastsætte en bestemt Grænse, men naar det ærede Medlem fremsætter Ønske derom, er det i hvert Fald ham, der bør sige, hvor han tænker sig Grænsen skal sættes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det harihøj Grad interesseret mig, at Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Løje, her klart og utvetydigt har lagt for Dagen, at efter hans Mening er hæderlige Arbejdere, der uforskyldt kommer i økonomiske Vanskeligheder, Samfundsborgere af en anden Art og en anden Klasse end Landmænd, som uforskyldt kommer i økonomiske Vanskeligheder. Den Grundbetragtning vil, naar den bliver kendt Landet over, gøre sin Virkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Den højtærede Landbrugsminister sagde, jeg havde fremsat et Par Urigtigheder. Den ene var den, at Hjælpen kom alle Landbrugere til gode. Ja, naturligvis med den Begrænsning, som gives i Loven. Enhver maa da kunne forstaa, og det maa den højtærede Landbrugsminister ogsaa kunne forstaa, at den gælder ikke alle Landbrugere, men alle dem, som falder ind under

dens Bestemmelser uden Hensyn til, om de er mere eller mindre velhavende, som den højtærede Landbrugsminister udtrykte sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Socialloven i Forbindelse med denne Lov er det det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der har ført Diskussionen ind paa dette Emne, og derfor synes jeg, der kunde være Grund til at drøfte, om det virkelig er Hensigten, at denne Lov skal være af en saadan social Karakter, for det kan der i hvert Fald efter vor Mening ikke være Tale om. Der er kun Tale om Landbrugere, der paa Grund af en øjeblikkelig Katastrofe, som har ramt dem, i Lighed med Sandflugt eller andet, kan have Brug for en øjeblikkelig Hjælp for at opretholde det Produktionsapparat, hvis Udbytte kommer hele Samfundet til gode; og en Lovgivning paa dette Omraade kan ikke være paa nogen Maade føres ind under de Understøttelsesformer, som her er Tale om.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bording): Jeg vil gerne have dette Spørgsmaal klaret af det ærede Medlem Hr. Løje: Vil det ærede Medlem fastholde, at der ikke kan være Tale om nogen Fattiglovgivning eller Understøttelseslovgivning, naar en Mand paa Grund af det særlige Forhold, at der er Mund- og Klovesyge i hans Besætning, modtager et Tilskud fra Staten til Dækning af Tabet, men naar der er Tale om, at en Mand er blevet arbejdsløs, fordi han er blevet syg, eller paa anden Maade er kommet i Nød, maa den Lovgivning, der gaar ud paa at yde denne Mand eller hans Familie et Tilskud, betegnes som en Fattiglovgivning? Jeg vil gerne have bekræftet, om det ærede Medlems Udtalelser skal forstaaes paa den Maade, for saaledes maatte man opfatte dem.

Fibiger: Den højtærede Landbrugsminister spurgte mig, hvilke Regler jeg kunde tænke mig, man skulde fastsætte i Loven at gaa frem efter, for saa kunde man forhandle om Spørgsmaalet. Jeg kunde godt tænke mig, at man satte en Grænse ved dem, der ikke har Landbruget som Hovederhverv, saa disse ikke kom ind under Loven. Men det er noget vanskeligt paa dette Sted at føre en nærmere Forhandling om Formuleringen af en saadan